

XIX

316.
162 48
154 48

162

Sang i Bannefredsen

Op. 28de Januar 1813.

av

Lyder Sagen

B e r g e n , 1813.

Trykt hos M: Dahls Enke og Søn.

Mel: Snart är din Ungdoms-Eld försluten.

S
oit, Brødre! lader Sengen tone
Paa denne Dag til Dagens Klang!
Den Kloge laer sig let forsonc
Med Skjæbnens underlige Gang.
Ei stemtes Harpen her til Norrig —
Staaer ei vor Konning end som Mand?
Er ei endnu vort gamle Norrig
De stolte Kjømpers Fødeland?

Et Sløvheds kule Vest foretare
Vor Manddoms Kraft, vor Ungdoms Marv!
Snart Egennyttens Skifting laer,
At ikkun Skjændsel er dens Aev!
Danseangens Spor i Mølmet lysse,
O, Brødre! lad os følge dem!
For intet Uveir da vi gysse,
Da har vi Fæden i vort Hjem.

143619

Kan ei vor Moder Norrig yde
Sin elskte Konning Bjergets Guld;
Hun har dog noget meer at byde,
Sin Trofasthed saa varm og huld.
Og mangen Blomster hun skal finde,
Som plantedes ved Fredriks Haand —
Dem til en Krands vi vilde binde
I Kjærligheds det sterke Baand.

Høit, Brødre! lader Sangen tone
Paa denne Dag til Bægrets Klang —
Naar den ei frem til Fredriks Throne,
Gav dertil Sandhed den dog Rang.
For ham vi gribe glad til Værg,
Naar Skjalden sjunger Bjarkemaal;
Ham Trostak vi til Døden sværg —
Vor gode Konning Fredriks Skaal!

